

αμάκα

αμάκα, η, ουσ. [<βενετ. a maca (= με έξοδα άλλου)]. **α.** (στη γλώσσα της αργκό) η απόκτηση αγαθών σε βάρος άλλου ή άλλων, η τράκα: «πρόσεχέ τον, γιατί έχει την αμάκα μέσα στο αίμα του». **β.** σε θέση επιρρ., με ξένα έξοδα, τζάμπα, στην τράκα: «κολλάει δίπλα στην παρέα μας και διασκεδάζει αμάκα»·

- *κάνω αμάκα*, κλέβω: «ποιος έκανε αμάκα τον αναπτήρα μου;».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας